

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

100 10 PRAHA 10 – VRŠOVICE, VRŠOVICKÁ č. 65

Dle rozdělovníku

Č.j. .

MZP/530/2018/1865

27. 12. 2018

ROZHODNUTÍ

ve věci odvolání [REDAKCE] proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, č. j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal rozhodnutí č. j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014, jímž rozhodl, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do toku Hutná nejsou odpadními vodami ve smyslu ust. § 38 odst. 1 vodního zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal [REDAKCE] v zákonné lhůtě odvolání doručené prvoinstančnímu orgánu dne 5. 2. 2014 s doplněním ze dne 25. 2. 2014 z důvodů v něm uvedených.

Krajský úřad Ústeckého kraje postoupil zmíněné odvolání podle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, Ministerstvu zemědělství jako odvolacímu orgánu.

Ministerstvo zemědělství Usnesením ze dne 14. 4. 2014 postoupilo podání Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 26. 3. 2014 Ministerstvu životního prostředí, jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu k vyřízení.

Ministerstvo životního prostředí toto postoupené podání Krajského úřadu Ústeckého kraje vrátilo Ministerstvu zemědělství Usnesením ze dne 27. 6. 2014 z důvodu nepříslušnosti.

Dne 30. 9. 2014 vydalo Ministerstvo zemědělství rozhodnutí č.j. 49485/2014-MZE-15111, kterým změnilo výrok rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014.

Proti tomuto byla podána žaloba společností ČEZ, a.s., IČO: 45274649, se sídlem Duhová 1444/2, 140 53 Praha 4.

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem č.j. 15A 86/2014-73 rozhodl, že rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 30. 9. 2014, č.j. 49485/2014-MZE-15111 je nicotné.

Proti rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem podalo Ministerstvo zemědělství kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost rozsudkem č.j. 5 As 38/2017-195 ze dne 29. 3. 2018 odmítl, neboť nebyla podána ve lhůtě dle § 106 odst. 2 s.ř.s. a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Dále byl rozsudek krajského soudu napaden osobou zúčastněnou na řízení a to panem [REDAKCE]

Kasační stížnost podanou [REDAKCE] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 3. 2018 zamítl.

Ministerstvo zemědělství na základě rozsudků Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 15A 86/2014-73 ze dne 31. 1. 2017 a následně Nejvyššího správní soudu č.j. 5 As 38/2017-185 ze dne 29. 3. 2018 postoupilo Usnesením ze dne 12. 6. 2018 odvolání pana [REDAKCE] proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014 Ministerstvu životního prostředí ČR, Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10 jako věcně příslušnému vodoprávnímu úřadu.

Na základě výše uvedeného vydává Ministerstvo životního prostředí toto rozhodnutí:

Výrok

Ministerstvo životního prostředí příslušné jako odvolací orgán podle ust. § 89 odst. 1 a za použití ust. § 89 odst. 2, ust. § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a ust. § 108 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách, a o změně některých zákonů (vodní zákon),

ruší

napadené rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014 a věc vrací prvoinstančnímu orgánu, který předmětné rozhodnutí vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

Krajský úřad Ústeckého kraje vydal z moci úřední rozhodnutí č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014, kterým rozhodl, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p.č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do toku Hutná, nejsou odpadními vodami ve smyslu ust. § 38 odst. 1 vodního zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal [REDAKCE] odvolání, doručené na krajský úřad dne 5. 2. 2014 a doplněné písemností doručenou dne 25. 2. 2014.

V odvolání doručeném dne 5. 2. 2014 uvádí, že se odvolává proti vydanému rozhodnutí v plném rozsahu. Jako důvod uvádí neexistenci právního subjektu „ČEZ, a.s. Elektrárny Tušimice“ a neexistenci dokumentu, kterým by bylo oznámeno zahájení správního řízení a seznámení se s podklady dle § 36 odst. 1 správního řádu společnosti ČEZ, a.s., Praha 4, Duhová 2/1444, IČO 45274649.

V doplnění odvolání ze dne 25. 2. 2014 uvádí, že nedochází a nikdy nedocházelo k nařízenému úplnému monitoringu množství a kvality odpadních, průsakových vod z odkaliště. Dokumenty, nacházející se ve spise jako údajný monitoring těchto vod společností ČEZ nelze považovat za

dokument něco prokazující. Dále ve svém odvolání popisuje schůzku uskutečněnou na Krajském úřadě Ústeckého kraje (dále jen KÚÚK), kde byly přítomným předloženy doklady prokazující existenci vodního díla odkaliště Vysočany.

K podanému odvolání se vyjádřila společnost ČEZ, a.s., č.p. 9, 432 01 Kadaň, IČ: 45274649, se sídlem Duhová 2/1444, 140 53 Praha 4.

Ve svém vyjádření uvádí, že text odvolání je zmatečný a lze se k němu jen těžko vyjádřit. K právní povaze odkaliště Vysočany uvádí, že odkaliště Vysočany bylo zrušeno rozhodnutím Okresního úřadu Chomutov, č.j. RŽP-III-Sol/10542/99/00 ze dne 30. 3. 2000, které nabylo právní moci 27. 5. 2000. V tomto rozhodnutí byly stanoveny i podmínky monitoringu vod v lokalitě zrušeného vodního díla. Nebyla stanovena podoba a forma výstupů. Podmínky sledování byly upřesněny dohodou s Povodím Ohře, státní podnik a vodoprávním úřadem v Chomutově, ve které bylo stanoveno sledování této lokality z hlediska množství a kvality vod odtékajících do Hutné. Byla stanovena četnost, parametry a forma vyhodnocení. Dle této dohody nebylo nutné provádět rozborů akreditovanou laboratoří. Od roku 2009 je chemická laboratoř Elektráren Tušimice a Prunéřov akreditována i pro rozborů vod. K dalšímu důvodu podaného odvolání se vyjadřuje s tím, že společnost ČEZ, a.s. dle veřejného obchodního rejstříku existuje od 6. 5. 1992 a o její právní subjektivitě nelze pochybovat.

Dále se k podanému odvolání vyjádřila Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Ústí nad Labem dopisem č.j. ČIŽP/44/OOV/1304878.11/14/UPS ze dne 17. 3. 2014. Ve svém vyjádření uvádí následující: ve výroku rozhodnutí je označení účastníka řízení zavádějící, ale z textu odůvodnění lze jednoznačně dovodit, že uvedeným účastníkem řízení je společnost ČEZ, a.s., na základě čehož nelze účastníky řízení zaměnit. Vodní dílo Odkaliště Vysočany bylo zrušeno rozhodnutím OkÚ Chomutov č.j. RŽP-III-Sol/10542/99/00 ze dne 30. 3. 2000. Tímto rozhodnutím byly společnosti ČEZ, a.s. uloženy podmínky likvidace stavby odkaliště, spočívající jednak v likvidaci rozhodnutím stanovených stavebních objektů a provozních souborů a dále řada podmínek souvisejících s opatřeními při likvidaci stavby a monitoringem dopadů stavby na okolí. Součástí podmínek byly rovněž podmínky stanovené správcem vodního toku Povodí Ohře, státní podnik, který požadoval monitorovat množství a kvalitu průsakových vod. V současné době probíhá na lokalitě společnosti ČEZ, a.s. monitoring kvality průsakových vod v intervalu 2x ročně a vypouštěné množství je sledováno kontinuálně. Jedná se o vody, které prosakují hrázovým systémem a jsou vypouštěny původním výpustním objektem, který se nachází u toku Hutná v úrovni bývalé čerpací stanice vratných vod. Monitoring je prováděn od roku 2003. Při kontrole společnosti ČEZ, a.s. byly předloženy protokoly z jednání probíhající v rámci hodnocení kvality průsakových vod. Do konce roku 2011 byl prováděn monitoring kvality povrchových vod v toku Hutná, a to v profilech Holetice a Hořetice. Součástí monitoringu byly i 2 vrty H1 a H2 umístěné na ploše odkaliště, kde byla sledována kvalita podzemních vod a výška hladiny podzemní vody. Tyto vrty byly zrušeny v roce 2011. K zpochybnění monitoringu panem Hyhlanem ČIŽP uvádí, že toto lze jen velmi těžko, neboť monitoring je prováděn na základě výše uvedeného rozhodnutí OKÚ Chomutov č.j. RŽP-III-Sol/10542/99/00 ze dne 30. 3. 2000. Přesné podmínky prováděného monitoringu nejsou stanoveny žádným rozhodnutím a proto je obtížné takto provedený monitoring zpochybňovat. Pravidelného vyhodnocení plnění podmínek tohoto monitoringu se pravidelně účastní vodoprávní úřad Magistrátu města Chomutov a zástupce správce toku Povodí Ohře, státní podnik, lze mít za to, že se nejedná o svévoli ze strany společnosti ČEZ, a.s.

Dále uvádí, že správní řízení bylo iniciováno podnětem ČIŽP na základě „Žádosti o rozhodnutí v pochybnostech č.j. ČIŽP/44/OOV/1304878.004/13/UPS ze dne 27. 5. 2013“. V této žádosti inspekce požádala mimo jiné o rozhodnutí, zda se u vypouštěných drenážních vod z odkaliště i vod prosakujících na pozemcích p. č. 201/3 a 201/7 v k.ú. Hořetice u Žiželic a p. č. 239/1 rovněž k.ú. Hořetice jedná o vody odpadní. V této souvislosti inspekce požádala i o rozhodnutí

v souladu s ust. § 8 odst. 4 zákona 254/2001 Sb. vodní zákon, o tom, zda se ve všech případech jedná o nakládání s povrchovými či podzemními vodami a o jaký druh nakládání s nimi se jedná. **Dle názoru inspekce nebylo ze strany Krajského úřadu Ústeckého kraje rozhodnuto o výše uvedené žádosti v plném rozsahu.** Dle názoru inspekce nebyl ze strany krajského úřadu dostatečně odůvodněn způsob, jakým dospěl k závěru uvedenému ve výroku napadeného rozhodnutí. V odůvodnění je uveden rozsáhlý seznam podkladů správního řízení, přičemž v odůvodnění výroku není dle názoru inspekce dostatečně popsáno, jakým způsobem bylo pracováno s jednotlivými důkazy. Inspekce v průběhu správního řízení poskytla krajskému úřadu Zprávu společnosti EMPLA AG spol. s r.o. hodnotící výsledky odebraných vzorků zemin a vod v okolí odkaliště Vysočany ze dne 3. 7. 2013, ze kterého jasně vyplývá shoda vybraných ukazatelů kvality vod vyvěrajících na pozemcích p. č. 201/3 a 239/1 k.ú. Hořetice s vodami odtékajícími drenážním systémem odkaliště Vysočany.

Dále uvádí, že krajský úřad čerpal informace ze zprávy „Hydrogeologické podklady pro územní řízení ze září 1999“, avšak inspekce je toho názoru, že z tohoto dokumentu nelze závěr v případě vod prosakujících na výše uvedených pozemcích dovodit. Dle názoru inspekce není možné jednoznačně vyloučit působení obsahu odkaliště na vody vyvěrající na výše uvedených pozemcích, a tudíž by se dle jejího názoru mohlo jednat rovněž o vody odpadní. Inspekce rovněž nesouhlasí se závěrem krajského úřadu, týkajícího se nezávadnosti vypouštěných průsakových vod z odkaliště do recipientu Hutná. K tomu inspekce uvádí, že tok Hutná je zařazen NV č. 71/2003 Sb., mezi vody vhodné pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů. Dle zjištění inspekce je tok Hutná tvořen v podstatě důlními vodami, které jsou v Březně u Chomutova vypouštěny do toku společností Severočeské doly, a.s. Kvalita těchto vod se dle zjištění inspekce v roce 2013 pravidelně pohybovala např. v ukazateli $RL_{(105)}$ nad 3000 mg/l, což svědčí o značném zasolení těchto vod. Dle názoru inspekce tak nejsou normy environmentální kvality plněny již od samého začátku toku a je nepřipustné ze strany krajského úřadu argumentovat tak, že vypouštěné průsakové vody z odkaliště (rovněž s vysokým obsahem RL) svou kvalitou nadlepšují kvalitu vody v toku. Fakticky se jedná o vnos dalšího znečištění do toku, které by měl příslušný vodoprávní úřad posuzovat individuálně.

Následně prvoinstanční orgán předal spis odvolacímu orgánu – Ministerstvu zemědělství. Ministerstvo zemědělství spis Usnesením č.j. 23671/2014-MZE-15111 ze dne 14. 4. 2014 postoupilo Ministerstvu životního prostředí, které dle jeho názoru je věcně a místně příslušným správním orgánem k vyřízení postupovaného odvolání.

Ministerstvo životního prostředí tento spis na základě souhlasu ministra životního prostředí ze dne 26. 6. 2014 opět Usnesením č.j. 729/530/14/Se, 27859/ENV/14 ze dne 27. 6. 2014 vrátilo Ministerstvu zemědělství, neboť k určení stavu povrchových, případně podzemních vod, vě. rozhodování o které vody se jedná podle ust. §§2, 2a a 3 vodního zákona, resp. jejich provedení jakožto důkazu v rámci rozhodování Ministerstvu životního prostředí nepřísluší.

Ministerstvo zemědělství následně po provedeném šetření vydalo rozhodnutí č.j. 49485/2014-MZE-15111 ze dne 30. 9. 2014, kterým rozhodlo, že mění rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014 a to tak, že výrok tohoto rozhodnutí zní:

„Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako místně a věcně příslušný vodoprávní úřad podle § 107 odst. 1 písm. p) zákona č. 54/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle § 38 odst. 13 vodního zákona, v řízení z moci úřední, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic, a následně odtékající do toku Hutná – jsou odpadními vodami – ve smyslu § 38 odst. 1 vodního zákona.

V odůvodnění rozhodnutí Ministerstvo zemědělství uvedlo, že se neztotožňuje s názorem Krajského úřadu, kdy tento v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že vody monitorované

v šachtě na pozemku p. č. 510/2 v k.ú. Vysočany, přestože pravděpodobně procházejí tělesem bývalého odkaliště, případně z něj odtékají, nemohou ohrozit jakost povrchových vod. Ministerstvo zemědělství uvádí, že dle ust. § 38 odst. 1 vodního zákona je v definici odpadních vod poměrně striktní, a v části charakterizující jako odpadní vody i průsakové vody z odkališť neumožňující volné uvážení vodoprávního úřadu. Volné uvážení týkající se nutnosti ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod se týká pouze jiných vod použitých v obytných, průmyslových, zemědělských, zdravotnických a jiných stavbách, zařízeních nebo dopravních prostředcích. Jiný výklad, v případě průsakových vod z odkališť výslovně zařazených mezi odpadní vody, by byl přinejmenším zvláštní. Uvedený názor Krajského úřadu je navíc v poměrně zásadním rozporu s předchozí částí odůvodnění rozhodnutí Krajského úřadu, když dovodil, že odkaliště i přes ukončení provozu de facto nadále existuje jako akumulace popelovin, jejíž stabilita je nadále podmíněna funkčním hrázovým a drenážním systémem, a proto je třeba v souladu se zásadou materiální pravdy považovat vody, které touto akumulací velmi pravděpodobně prošly, za průsakové vody z odkališť.

K námitce odvolatele, týkající se neexistence právního subjektu ČEZ, a.s., Elektrárna Tušimice, se kterým měl Krajský úřad vést napadené rozhodnutí, uvedlo Ministerstvo zemědělství, že jí musí částečně přisvědčit. Právníká osoba ČEZ, a. s., Elektrárna Tušimice tak, jak ji uvádí krajský úřad ve výroku napadeného rozhodnutí, nemá žádnou právní subjektivitu, de iure neexistuje, takže v jejím uvedení jakožto účastníka řízení lze spatřit určité pochybení. Uvedené pochybení však Krajský úřad částečně zhojil řádným doručením prostřednictvím datové schránky společnosti ČEZ, a.s., IČ: 45274649, se sídlem Duhová 1444/2, 140 00 Praha 4. Nepřesné označení účastníka řízení tak v daném případě nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Označení společnosti ČEZ, a.s., jako účastníka řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu bylo další nepřesností, neboť v případě rozhodování v pochybnostech dle ust. § 38 odst. 13 vodního zákona, se jedná o deklaratorní správní akt, kterým správní orgán autoritativně potvrzuje existenci, případně vlastnosti, správních vztahů. Vlastníci dotčených pozemků, případně staveb, jichž se projednávaná věc dotýká, tak mají postavení účastníků řízení dle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že účastníky řízení jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství se domáhala společnost ČEZ, a.s. se sídlem Duhová 1444/2, 140 53 Praha 4, žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Povodí Ohře, státní podnik, IČO: 70889988, se sídlem Bezručova 4219, 430 03 Chomutov a II) [redacted]

Krajský soud svým rozsudkem č.j. 15A 86/2014-73 rozhodl, že rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 30. 9. 2014 č.j. 49485/2014-MZE-15111, sp. zn. 59VH11629/2014-15111 je nicotné. Jako důvod uvedl, že Ministerstvo zemědělství není dle kompetenčního zákona tím orgánem, kterému by byla kompetenčním zákonem svěřena působnost v oblasti státní správy pro ochranu přirozené akumulace vod, ochranu vodních zdrojů a ochranu jakosti povrchových a podzemních vod, kdy oblast ochrany jakosti povrchových a podzemních vod je výslovně svěřena Ministerstvu životního prostředí. Krajský soud uvedl, že žalovaný (Ministerstvo zemědělství) nebylo nadáno působností k vydání napadeného rozhodnutí. Absolutní nedostatek působnosti žalovaného představuje natolik závažnou vadu, že způsobilo nicotnost jím vydaného rozhodnutí.

Ministerstvo zemědělství proti rozsudku krajského soudu č.j. 15A 86/2014-73 podalo kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Tato byla rozsudkem č.j. 5 As 38/2017-195 ze dne 29. 3. 2018 odmítnuta, neboť nebyla podána ve lhůtě dle § 106 odst. 2 s.ř.s. a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost podal prostřednictvím právního zástupce také pan [REDAKCE]. Tato byla rozsudkem ze dne 29. 3. 2018 zamítnuta.

Ministerstvo zemědělství na základě výše uvedených rozsudků Usnesením č.j. 28780/2018-MZE-15111 ze dne 12. 6. 2018 postoupilo odvolání pana [REDAKCE] proti odvolání Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 2053/ZPZ/13/RVP-051.6 ze dne 13. 1. 2014 Ministerstvu životního prostředí ČR, Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10, jako věcně příslušnému vodoprávnímu úřadu.

Ministerstvo životního prostředí přezkoumalo vedené správní řízení a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství a zabývalo se námitkami účastníka správního řízení a dospělo k závěru, že je nutné napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání a rozhodnutí.

Jak vyplývá z postoupeného spisového materiálu, prvním impulsem k zahájení řízení byl podnět (žádost) ČIŽP č.j. ČIŽP/44/OOV/1304878.004/13/UPS ze dne 27. 5. 2013, ve kterém inspekce žádá o rozhodnutí dle ust. § 38 odst. 13 a ust. § 8 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Žádost se týká skutečnosti, zda se u vypouštěných drenážních vod i vod prosakujících na pozemcích č.p. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic jedná o vody odpadní. Vody prosakující do drenážního systému hrázového tělesa jsou prostřednictvím potrubí odváděny do vodního toku Hutná. Zároveň žádá o rozhodnutí v souladu s ust. § 8 odst. 4 z. č. 254/2001 Sb., o vodách, zda se ve všech případech jedná o nakládání s povrchovými či podzemními vodami a o jaký druh nakládání s nimi se jedná.

Na základě této žádosti zahájil vodoprávní úřad Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 13. 6. 2013 řízení o rozhodnutí v pochybnostech podle § 38 odst. 13 vodního zákona, zda se v případě vod infiltrovaných v prostoru bývalého odkaliště Vysočany a odtékajících do toku Hutná, popř. vyvěrajících na povrch na poz. p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic jedná o vody odpadní ve smyslu § 38 odst. 1 vodního zákona.

Dne 22. 7. 2013 požádal Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí, ČEZ, a.s., o vyjádření k otázce ukončení provozu odkaliště Vysočany, tj. zda a kdy byl provoz prokazatelně ukončen, a k otázce rekultivace odkaliště, tj. zda a kdy byla rekultivace prokazatelně dokončena. Toto sdělení požadoval do 30 dnů, ode dne doručení.

Dne 2. 8. 2013 požádala společnost ČEZ, a.s., o prodloužení termínu k vyjádření a to do 23. 10. 2013.

Dne 13. 1. 2014 vydal Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutí, kterým rozhodl, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do toku Hutná nejsou odpadními vodami ve smyslu ust. § 38 odst. 1 vodního zákona.

V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že při posouzení otázky charakteru vod vyvěrajících na pozemcích p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékajících do toku Hutná vyhodnotil všechny podklady a zohlednil všechny související okolnosti spojené s ukončením provozu a následnou likvidací některých součástí odkaliště Vysočany.

Nad rámec předmětu řízení posuzoval vodoprávní úřad nejprve charakter vod odtékajících z drénu hrázového systému odkaliště v území mezi Vysočanskou svodnicí a odkalištěm, jejichž monitoring je prováděn společností ČEZ v šachtě na pozemku p. č. 510/2 v k.ú. Vysočany. Vysočanská svodnice byla provedena (přeložena) za účelem odvodnění plochy odkaliště. Její trasa vede podél paty hráze odkaliště a pod bývalou čerpací stanicí vratné vody (CSVV) a je zaústěna přes retenční (uklidňující) nádrž do levého břehu toku Hutná.

V odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že podle ust. § 38 odst. 1 vodního zákona jsou odpadními vodami vody použité v obytných, průmyslových, zemědělských, zdravotnických a jiných stavbách, zařízeních nebo dopravních prostředcích, pokud mají po použití změněnou jakost (složení nebo teplotu), jakož i jiné vody z těchto staveb, zařízení nebo dopravních prostředků odtékající, pokud mohou ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod. Odpadní vody jsou i průsakové vody z odkaliště, s výjimkou vod, které jsou zpětně využívány pro vlastní potřebu organizace, a vod, které odtékají do vod důlních, a dále jsou odpadními vodami průsakové vody ze skládek odpadu.

Vodoprávní úřad proto dospěl k závěru, že vody odtékající z drenážního systému bývalého odkaliště Vysočany jsou průsakovými vodami z odkaliště a tedy vodami odpadními a to i přesto, že se toto odkaliště k hydraulickému ukládání popelovin již neužívá, jako vodní dílo bylo v roce 2000 zrušeno, a že dle Posouzení z roku 2001 se považují vody protékající po stabilizaci vodního režimu popelovými sedimenty za „přírodní vody“ a podle stanoviska TBD k možnosti vypouštění drenážních vod ze dne 31. 1. 2002 se rovněž nejedná o vody odpadní z bývalého odkaliště, ale o podzemní vody natékající do drénů systému hrází bývalého odkaliště.

Co se týče otázky posouzení vod vyvěrajících na pozemcích p. č. 201/3 a 201/7 v k.ú. Hořetice u Žiželic, vycházel vodoprávní úřad jednak ze skutečnosti, že se předmětné pozemky nacházejí mimo území vymezené Vysočanskou svodnicí, mezi polem pod svodnicí a tokem Hutná, a jednak z „Hydrogeologických podkladů pro územní řízení ze září 1999“. Z tohoto podkladu je zřejmé, že vznik mokřin a pramenních vývěrů při levé straně údolí Hutné je předurčen přírodními tektonickými strukturami s přirozenou drenážní funkcí, a s existencí odkaliště Vysočany nesouvisí. O vodách vyvěrajících na pozemcích p. č. 201/3 a 201/7 je na základě obou těchto skutečností možno s velkou jistotou prohlásit, že nejde o vody, které prošly tělesem odkaliště a nejsou tedy vodami odpadními.

K pozemku p. č. 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic, ze kterého rovněž vyvěrají řešené vody, vodoprávní úřad uvádí, že se nachází v území mezi Vysočanskou svodnicí a odkalištěm. Vzhledem k jeho umístění – hluboko pod nejnižší hrází bývalého odkaliště – se přiklonil vodoprávní úřad k názoru, že se nejedná o průsakové vody z odkaliště, které jsou podchyceny drenážním systémem hrázového systému odkaliště, ale o vody podzemní z prostoru pod odkalištěm, a tudíž je nelze považovat za vody odpadní.

V poučení účastníků vodoprávní úřad uvedl, že ten kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, musí mít povolení vodoprávního úřadu podle ust. § 8 vodního zákona.

Námítce odvolatele, pana [REDAKCE] týkající se neexistence právního subjektu ČEZ, a.s., kterému bylo vydáno Krajským úřadem napadené rozhodnutí, odvolací orgán uvádí, že právnická osoba, tak jak ji uvádí Krajský úřad ve výroku napadeného rozhodnutí, nemá žádnou právní subjektivitu, de iure neexistuje, takže v jejím uvedení jakožto účastníka řízení lze spatřit určité pochybení. Uvedené pochybení však Krajský úřad částečně zhojil řádným doručením prostřednictvím datové schránky společnosti ČEZ, a.s., IČO: 45274649, se sídlem Duhová 1444/2, 140 00 Praha 4. Nepřesné označení účastníka řízení tak v daném případě nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

V průběhu odvolacího řízení byly doplněny ze strany paní [REDAKCE] podklady, které přímo nesouvisí s řešenou věcí, která byla předmětem správního řízení a navíc paní [REDAKCE] nebyla prvoinstančním orgánem označena za účastníka správního řízení, ani se tohoto účastenství v průběhu správního řízení nedomáhala.

Na základě žádosti pana [REDAKCE] ze dne 10. 9. 2018, provedl odvolací orgán dne 30. 10. 2018 na pozemku p. č. 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic místní šetření. Pochůzkou v terénu bylo zjištěno, že vody vyvěrající na pozemku p. č. 239/1 tečou po pozemku p. č. 176/4 (panelové komunikaci) cca 20 m, zasakují se do krajnice, netečou do toku Hutná vzdálenému cca 200 m.

Společností ČEZ, a.s. bylo odvolací řízení rozšířeno o „Analýzu rizik pro bývalé odkaliště Vysočany a na něj navazující vodohospodářské objekty v k.ú. Hořetice u Žiželic, Hrušovany, Lažany u Chomutova a Vysočany u Chomutova“; Oponentní posudek k „Analýze rizik“ ze dne 21. 6. 2016 a Znalecký posudek č. 16 ze srpna 2016 – zpracovaný Výzkumným ústavem Vodohospodářským T. G. Masaryka.

Odvolací orgán oznámil usnesením ze dne 23. 11. 2018 účastníkům správního řízení, že v rámci odvolacího řízení byly doplněny podklady a vyval je, aby se k uvedeným podkladům vyjádřili v termínu 7 dnů před vydáním rozhodnutí ve věci.

Dne 11. 12. 2018 se vyjádřil účastník řízení pan [REDAKCE] své vyjádření k výše uvedenému usnesení zaslal e-mailem bez elektronického podpisu. Dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu, lze podání učinit v elektronické podobě, pokud je ve lhůtě **do 5 dnů** potvrzeno, popřípadě doplněno zaručeným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li podatel takové podání zákonem předepsanou formou, správní úřad tak k němu přistoupí jako by nebylo podáno

Odvolací orgán spatřuje vadu napadeného rozhodnutí v tom, že žádost ČIŽP, která byla prvopočátkem správního řízení, nebyla vyřízena v požadovaném rozsahu, tj. v případě jakéhokoli rozhodnutí prvoinstančního orgánu v otázce odpadních vod, **aby také bylo rozhodnuto, zda se v souladu s ustanovením § 8 odst. 4 vodního zákona jedná o nakládání s povrchovými či podzemními vodami** a o jaký druh nakládání s nimi se jedná. Prvoinstanční orgán tak výroku svého rozhodnutí uvedl, že vody vyvěrající na zemský povrch na pozemcích p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékající do toku Hutná **nejsou odpadními vodami** ve smyslu ust. § 38 odst. 1 vodního zákona, avšak tímto svým výrokem neurčil, o jaké vody se ve skutečnosti jedná.

Dále ČIŽP ve své žádosti o rozhodnutí v pochybnostech požadovala, aby krajský úřad rozhodl rovněž o charakteru vod odtékajících drenážním systémem bývalého odkaliště Vysočany. Ačkoliv v odůvodnění napadeného rozhodnutí se prvoinstanční orgán věnuje též vodám odtékajícím z drenážního systému bývalého odkaliště Vysočany, neobsahuje výrok napadeného rozhodnutí řešení této otázky, i když je rozhodnutí ve svém úvodu předestřeno jako „*Srážkové vody infiltrované v prostoru bývalého odkaliště Vysočany – rozhodnutí v pochybnostech podle § 38 odst. 13 vodního zákona*“, ve skutečnosti se ale výrokem rozhodnutí řeší pouze charakter vod vyvěrajících na pozemcích p. č. 201/3, 201/7 a 239/1 v k.ú. Hořetice u Žiželic a následně odtékajících do toku Hutná.

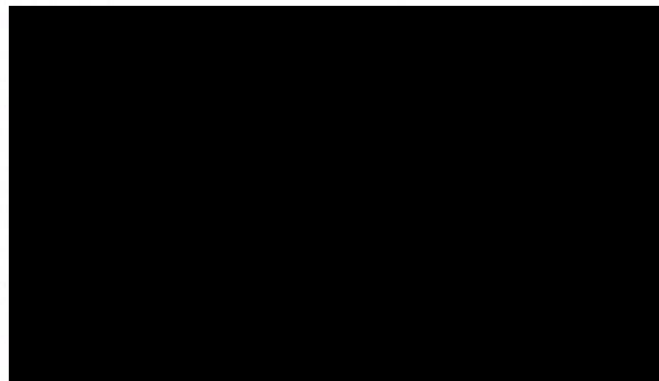
Z postoupeného spisového materiálu nevyplývá, že by prvoinstanční orgán byl v dostatečné míře seznámen se stavem na předmětných pozemcích a provedl místní šetření, na jehož základě by provedl kvalifikované posouzení charakteru předmětných vod, o kterých bylo rozhodováno.

Od roku 2014, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno, byly zpracovány jak analýzy, tak posudky, z jejichž závěrů bude prvoinstanční orgán v pokračujícím řízení čerpat.

Vzhledem k nejasnému určení charakteru předmětných vod nelze akceptovat závěry Krajského úřadu Ústeckého kraje, proto odvolací orgán dospěl k závěru, že je nutné, aby krajský úřad vše znovu posoudil a na základě toho vydal nové rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád odvolat.

Rozdělovník k č.j. MZP/530/2018/1865 ze dne 27. 12. 2018

Účastník řízení – do vlastních rukou

1. ČEZ, a.s., Duhová 1444/2, 140 00 Praha 4, DS yqkeds6

2.

3.

4. *O B E C Ž I Ž E L I C E, Ž I Ž E L I C E 7, 4 3 8 0 1 Ž I Ž E L I C E, D S a x l b j r x*
Dotčené orgány: *§ 115, odst. 4) ZÁK. Č. 245/2001 Sb.*

4. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem; DS t9zbsva

5. ČIŽP, Oblastní inspektorát Ústí nad Labem, Výstupní 1644, 400 07 Ústí nad Labem; DS c6vdzus

6. Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova 4219, 430 03 Chomutov; DS 7ptt8gm

7. ~~Obecní úřad Žiželice 7, 438 01 Žatec; DS-axzbjrx~~

8. vlastní – MŽP, odbor výkonu státní správy IV.